

Verkondiging

Berichten uit het leven

(gelezen achter altaartafel, uit de krant)

Zaterdagavond 14 augustus werd de politie door buurtbewoners naar de parkeerplaats naast de kerk omdat een groep jongeren daar overlast veroorzaken.

In de afgelopen week verontschuldigen leden van het kabinet omdat zij zich niet tijdig hebben ontfermd over Nederlanders en hun helpers toen Afghanistan onder de voet werd gelopen. Leden van de Afghaanse vereniging Tilburg kwamen samen in het Ronde Tafelhuis om hun zorgen te delen over familieleden die niet mee konden.

Een actieve vrijwilligster in onze kringen moest laat op de avond haar dochter ophalen omdat deze met een groepje vriendinnen naar huis fietste en lastig werd gevallen door een oudere man die onzedelijke handelingen verrichte.

Gisteren zongen in de Abdijkerk norbertijnen, de Bisschop en kerkgangers van harte en bevlogen mee met het Ubi Caritas tijdens het tafelgebed en het slotlied Te doen Gerechtigheid.

Het lijken wel krantenberichten als ik ze zo voor u oplees!

En op het eerste gehoor zit er geen enkele samenhang in,
bij wat scherper luisteren, dan blijkt dat wel degelijk zo te zijn.

In alle berichten uit het leven, die ik las er sprake van mensen
die de gangbare orde verstoren, zich tégen geldende regels keren,
geschreven of ongeschreven regels.

En wat dóet dat met ons, wat gebeurt er met ons, als wij berichten als deze horen?

Op zijn minst worden we er wat onrustig van, soms boos misschien of geïrriteerd,
bij weer een ander bericht kun je je machteloos voelen,
en waar de een moet lachen om iets wat onnozel lijkt,
zal de anders de schouders ophalen en denken:

“Moet ik mij daar nu óók al druk om maken? “

Al die gevoelens die wij ervaren, ieder op een eigen manier,

ze zijn van alle tijden,

Luister maar eens naar de lezingen van vandaag..

Mozes geeft zijn volk regels en wetten mee,

hij legt ze niet óp, maar 'onderwijst' zijn mensen.

en op zijn minst mogen we dan zeggen dat dat een boeiend verschil is

met de strakke wetgeving dan ons vaak wordt voortgehouden.

Mozes onderwijst, legt uit en vraagt aan zijn mensen om die regels na te leven

niet omdat het hém zo goed uit zou komen,

niet omdat hij, als leider van het volk, dan belangrijker zou zijn

dan al die mensen waar hij verantwoordelijk voor is... voor dat volk onderweg.

Nee, Mozes doet dat anders, hij legt uit dat er regels en wetten nodig zijn

om samen te kunnen leven,

om met elkaar dat land te kunnen binnentrekken dat de Eeuwige hun heeft gegeven.

En het is nu eenmaal niet anders, want om samen te kunnen leven

zullen we afspraken met elkaar moeten maken.

Geen makkelijke klus, dat begrijpt Mozes maar al te goed,

het vraagt immers om wijsheid en inzicht.

Een volk dat zich aan gemaakte afspraken houdt zal immers als wijs en verstandig worden gezien. ...

Maar dan moeten het wél rechtvaardige regels zijn,

regels waarbij iedereen tot haar of zijn recht kan komen...

Alle mensen die bij dat volk willen horen, zullen zich ook moeten verhouden tot

de afgesproken regels, of ze nu geschreven of ongeschreven zijn.

Want o wee... als je je niet aan de regels houdt,

dan worden wij op zijn minst onrustig en in het uiterste geval heel boos.

Overall waar mensen samenkomen, samenwerken zijn regels van toepassing,

regels die altijd als basis hebben dat wij bereid zijn om naar elkaar om te zien,

om rekening met elkaar te houden.

Precies daarom houden wij ons aan regels, of ze nu geschreven of ongeschreven zijn:

Een heel belangrijke regel is dat wij bereid zijn om naar elkaar om te zien,
dat wij ons aan gemaakte afspraken houden,
dat wij elkaar bedanken als we iets goeds voor elkaar hebben gebracht,
dat wij kinderen niet confronteren met 'grote mensen dingen'
dat wij zorgen voor elkaars welbevinden en onze rust.

Als mensen geschreven regels overtreden dan kan de overheid in actie komen,
kunnen er sancties worden opgelegd.

Bij ongeschreven regels is dat anders,
immers, als je wordt geconfronteerd met onwaarheden,
als achter je rug om zaken gebeuren die jouw arbeid ondermijnen,
dan gebeurt er iets met je vertrouwen,
dan ben je op je hoede, voel je je niet meer veilig.

Waar leiding wordt gegeven, in de kerk of een andere organisatie,
óók in families en gezinnen is het van groot belang
er zorg voor te dragen dat mensen zich beschermd en veilig weten.

Misschien is het daarom dat Mozes ervoor koos om zijn volk in de regels te onderwijzen
niet om ze met harde hand of met verraad op te leggen,
maar om mensen te laten zien dat Gods wetten betrouwbaar zijn. .

De woorden van Mozes komen uit het boek Deuteronomium
het laatste boek van de Torah... Devarim, Woorden,
zo heet dat boek.
Veertig jaar na de bevrijdende uittocht uit Egypte,
op de drempel van het beloofde land,
spreekt Mozes zijn volk toe...
en geeft hen Woorden om naar te leven,
woorden die bevrijdend zijn in het samenleven van mensen.

Vele eeuwen gingen voorbij tussen die afscheidswaarden van Mozes

en het optreden van Jezus met zijn mensen.

Er zijn dingen veranderd, de wereld ziet er anders uit.,

net zo goed als in onze tijd andere regels nodig zijn dan in de Middeleeuwen.

Jezus, de gelovige joodse rabbi,

kende dat oude boek van binnen en van buiten,

Hij ziet om zich heen hoe mensen teveel naar de letter van de wet zijn gaan leven,

en de geest van de wet uit het oog zijn verloren.

Wetten en regels, bedoeld om mensen vrij te maken en in vrijheid

en verbondenheid naar het Beloofde land te voeren,

zijn geworden tot starre, gestolde regels en tradities

die grote groepen buitensluiten en aan de kant zetten.

Jezus noemt ze huichelaars, die mensen die met de lippen God eren,

maar hun eigen leer, voorschriften hebben gemaakt.

Kom tot Inzicht Roept Jezus zijn volk op...

Regels die van buiten komen kunnen ons vastleggen... onvrij maken.

Kies voor de regels die uit het hart komen...

zorg dat je hart niet ver van God is...

dan kunnen wij vrije mensen worden.

Mensen die naar elkaar omzien, die zorgvuldig met elkaar omgaan.

Amen